

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și strălăitate:

Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULU XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

Oserie garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierilor nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N° 216.

Luni, Marți, 13 (25) Noembrie

1884.

Brașov, 12 (24) Noembrie

Prezența episcopului Strossmayer în Agram și entuziasmul, cu care a fost întâmpinat acest vrednic arhiepiscop în tot timpul festivităților din partea populației croate, n-au putut rămâne fără de efect asupra situației interioare politice a Croației. Se asigură, că această situație s'a îndreptat, dér nu în favoarea Maghiarilor și a patronilor lor din Pesta, ci în favoarea ideii reprezentate de partidele opoziționale croate.

Precum anunța diarul „Vaterland“ din Viena s'au făcut în Agram sub egida episcopului Strossmayer încercări pentru fuziunea celor două partide opoziționale croate, adică a independenților cu Starcevicianii, cari încercări n'au rămas fără de succes. „Prin acesta“, dice numita foie, „guvernul croat și partida lui, cu toate că pentru moment dispune de majoritate, trebuie să-și părăsească toate speranțele sale pentru viitor.“

Dacă se va adevăra această scire, atunci episcopul croat, care cu „cutezanța“ lui a pus în umire pe politici de la „Pesti Napló“, a știut se aplice o lovitură teribilă politicei suprematiste maghiare tocmai în acel moment, când, după eschiderea din dietă a Starcevicianilor, cei din Pesta credeau, că au devenit erași stăpâni absoluți peste situație.

Sunt dér prospecte sigure, că mișcarea croată, ce a fost inaugurată cu bombardarea tablelor de pe la zidurile publice, pe cari se află marca țării ungurești și inscripțiunii ungurești, se va continua și va lua din ce în ce dimensiuni mai mari.

Pe timpul memoratelor turburări, se vorbea despre un plan secret al partidei dinastice de a sparge dualismul cu ajutorul Croaților. Această partidă se dice, că ar avea de gând a pune în locul dualismului un dualism, creându-se ca contra-pondu față cu Ungaria o mare Croație, cu misiunea de a împreună toate elementele frudite din Orientu sub sceptrul dinastiei habsburgice.

Nu putem ști până încât aceste presupuneri pot fi basate în adevăr. Lucru constatat este însă, că există la curtea din Viena și un curent puternic antidualist și că factorii, cari produc acest curent, privesc cu plăcere la năsuințele Croaților de a se emancipa de tutela Ungariei.

Este clar că preponderanța Ungariei amenință mai multu său mai puținu toate creațiile mai nouă ale politicei descentralizate din Austria. Nu ne poate surprinde prin urmare, că cei ce au cauză a se teme de această preponderanță și de o nouă alianță între Germani și Maghiari, încuragă pe sub mână tendințele croate de emancipare.

Politica slavofililor din Austria mai urmăresc încă și scopul de a emancipa cu înțelul monarhia noastră de sub tutoratul Germaniei. De aici vine, că ori de câte ori se manifestă această politică, directu său indirectu, Germanii și Maghiarii se unesc instinctiv spre a-o combate.

Foile centraliste germane se unesc și acum cu pressa maghiară spre a combate „agitațiunile

politice“ ale episcopului Strossmayer și spre a recomanda Croaților de a trăi în bună pace cu Ungaria, ca nu cumva să se dărime constituționa dualistică. Dér mișcarea croată a luat dimensiuni prea mari, decât ca să se mai poată opri, chiar decât episcopul Strossmayer n'ar fi predicat patrioților înfocați, ca înainte de toate să fie cu „iubire pentru libertatea patriei lor.“

CRONICA POLITICĂ.

În conferința de Vineri s'era a comisiei de 21, în care s'a continuat dezbateră asupra proiectului de reformă a camerei magnaților ungurești, ministrul Tisza și-a exprimat dorința, d'a se primi proiectul de lege în generalu ca basă a dezbaterii speciale. Totdeodată reflecteză, că numirea de „camera magnaților“ nu se poate menține, deoarece nu toți membrii ei vor fi magnați. Szilagy polemizează în contra ministrului președinte. Proiectul se primesc în generalu, rămânând ca adă să se voteze asupra bazei organizării.

„Ung. Post“ anunță, că dieta croată își va reîncheia lucrările sale după Crăciun. Cea dintău lucrare va fi alegerea membrilor în deputațiunea regnicolară. Din cauza scurțimei timpului bugetul nu se va tracta amăsurați constituției, ci guvernul țării va cere incuviințarea unei indemnități pe vr'o patru luni și va întrebuița timpul pentru lucrarea proiectelor importante, ca astfel să se prezinte dietei cu materialu de ajuns. Proiectele principale privesc ridicarea creditului țării și a economiei populare, precum și inființarea unei școli de agricultură la granițele de sus. „Drau“ comunică scirea, că rescriptul regal, care răspunde la adresa dietei croate, provacă să se facă alegerea deputațiunei regnicolare. O asemenea provocare se va adresa și dietei ungurești nemijlocit după vacanța Crăciunului.

Reichstagul german s'a deschis printr'un discursu al tronului de către împăratul Wilhelm. După ce discursul amintesc despre diferitele reforme, începute deja și care trebuie duse la capăt; după ce arată binele ce are să-l aducă comerțului africanu conferința întrunită în Berlin, dice că bunăvoința, cu care a fost primită invitarea la conferința Congului de către puteri, este o dovadă despre simțăminte amicale și despre încrederea ce au statele streine față cu imperiul german. Aceasta se datorește succeselor rășoimice, care însă nu ceru ca fericirea popoarelor să se caute pe altă cale decât prin menținerea păcii. Împăratul și exprimă bucuria, că amicitia cu Austro-Ungaria și Rusia, prin întălnirea dela Skiernevice, s'a sigilat astfel, încât durata ei neconturbată s'a asigurată pentru multu timp. Prin acesta s'a întărit și s'a garantat pacea.

La 29 Noembrie, președintele consiliului de ministrii franceși, Jules Ferry, a resumat în colecțiunea actelor diplomatice, ce s'a împărțit între deputați, politica esternală și situațiunea Franciei astfel: Ținta operațiunei a doua este Formosa. Chinesii nu pot rămâne indiferenți față cu ocuparea Chelungului. Situațiunea în Tonching e bună și asigurată în contra tuturor eventualităților. Despre situațiunea generală diplomatică Ferry declară, că în Europa domnește deplină liniște și că în urma întălnirii celor trei împărați pacea s'a asigurată pentru multu timp. Numai două cestiuni există: Egiptul și Tonchingul. În privința Egiptului, Franca merge cu Europa și anume cu Germania, Austria și Rusia. În privința Chinei, Franca a primit din partea Germaniei, Statelor unite și Angliei numai dovezi de o binevoitoare neutralitate. Conferința din Berlin are scopul eschisivu de a regulă referințele din Africa vestică. Înțelegerea în privința acesta e o nouă garanția a păcii. America și-a oferit cu bunăvoință mijlocirea sa în conflictul franco-chinesu, dar a fost refuzată. Germania nič odată nu

și-a oferit mijlocirea sa și nič nu i s'a cerut acesta precum nič Angliei nu i s'a cerut; daru cu acesta s'au schimbatu esplicări amicale și confidentiale, despre care însă mai bine e să nu se vorbească. Această mediațiune, se dice în resumatu, a fost o mediațiune greșită, și de aceea mai bine e a lucra, ca și cum nu s'ar fi gândit nimenea la ea. Relativu la blocarea Formosei s'au schimbatu note cu Anglia, care a recunoscutu îndreptățirea blocărei, dar a întrebătu, decât de aci rezultă obligamentulu de a declara și celelalte puteri neutralitatea. Franca a răspuns, că e vorba numai de o blocadă pacinică ca cea din 1827 de la litorali Greciei. Cu Anglia s'a stabilitu în această privință o deplină înțelegere. Franca nič nu va face percheziții, dar va ataca ori ce corabiă, care s'ar apropia de vre-unu postu blocat. Provișionarea flotei franceze e deplinu asigurată. Anglia a interdișu numai înrolările. Starea actuală e de preferit unu rășoiu declarat pe față, deoarece ea oferă posibilitatea, d'a începe în ori ce moment tractările. Această stare de almintrelea nu prezintă nič o dificultate cu neutralii. Chiar Anglia a observat o atitudine amicală. Cu privire la cestiunea de despăgubire, prin ocuparea și fortificarea Formosei se poate constringe China, să recunoască principiul despăgubirii. În locu de bani însă se potu stipula pe 20 de ani exploatarea minelor de cărbuni dela Chelung și veniturile vamale dela Tam-Sui.

Bismarck și Conferința Congului.

„Times“ a primitu o scrisore din Parisu, în care i-se afirmă, că conferința Congului urmăresc cu totul alte scopuri decât cele enunțiate. Iată ce se dice în scrisore:

Ținta principală a principelui de Bismarck este de mai multu ani, să învrăjbească pe Franca cu Anglia; începutulu l'a făcutu în congresulu dela 1878, fiindcă era convinsu, că nu poate domni absolutu asupra continentului, câtu timp Franca și Anglia voru fi amice.

Cancelarul imperiului a urmăritu acestu scopu prin Conferința dela Londra și după cum dovedesc anglofobia șiarelor franceze, el și l'a ajunsu. Insulta făcută drapelului german în Parisu, prinderea oficerilor franceși asupra faptului desemnându fortărețele germane, au rămasu nepedepsite și totu numai de placul Franciei nu s'a ridicat trimisulu germanu din Madridu la gradulu de ambasadoru. Numai singur baronulu de Courcelu a fost în Varzin și numai lui i s'au făcutu de către principele de Bismarck destăinuri confidentiale asupra întevederii de la Skiernevice și a Conferinței din Berlinu. Toate acestea s'au făcutu numai și numai spre a câștiga pe Franca pentru Germania și d'a isola pe Anglia.

Ideia urmărită de principele de Bismarck cu actuala Conferință, la care nu ia parte nič unu bărbat de statu însemnatu, este seu d'a impune tuturor Statelor ideile se se seu, decât singur Anglia se va opune, să arate în chipulu celu mai lămurit izolarea ei. Totu ce se va face în Berlinu, are numai scopulu d'a aduce o ruptură complectă între Franca și Anglia.

Dacă Anglia va fi izolată și Franca va fi în armoniă cu Germania, atunci Rusia și Austria voru fi libere a-și arăta compensațiunile ce voiesc pentru densesle dincolo de Dunăre. Italia este paralizată prin înțelegerea dintre Franca și Germania. De almintreli este siguru, că o asemenea înțelegere nu se va putea dobândi prin renunțarea la Alsația-Lotaringia, de vreme ce nič principele de Bismarck nič comitele de Moltke nu voru face o asemenea concessiune, și fiindcă Anglia ar saluta cu entuziasm o asemenea soluțiune. De aceea principele de Bismarck trebuie să aibă o altă basă pentru rezolvarea acestei probleme, spre a arăta întregi lumii complectă izolare a Angliei.

